

Prancūzų filosofas Jean Guitton mums paliko svarų liudijimą apie Martą Robin: „Ji buvo Prancūzijos kaimo valstietė, kuri trisdešimt metų nevalgė ir negėrė, maitinosi tik Eucharistija. Kiekvieną penktadienį dėl savo stigmų mergina išgyvendavo Jėzaus kančios skausmus. Marta buvo ypatinga, todėl į ją buvo žiūrima nepatikliai... Net ir egzistuojant televizijai, ji visuomenei liko nežinoma, palaidota gilioje tyloje... Nuo pat pirmojo mūsų susitikimo supratau, kad Marta Robin visada būtų buvusi „gailėstingosios meilės sesuo“, kokia ji buvo tūkstančiams lankytojų.“

Jėzus sakė Martai, kai ji buvo ekstazės būsenoje: „Viską atiduokite už mano kunigus. Aš ir mano Motina juos labai mylime. Atiduokite man visas savo kančias, visi, kurie kenčiate šią akimirką, visi, kurie norite pasinerti į mano meilę. Atiduokite man savo atsiskyrimą ir vienišumą, vienatvę, į kurią jus visus be išlygų patalpinu dėl savo kunigų. Kartu su Manimi aukokite save Tėvui už juos; nebijokite, kad teks per daug kentėti už mano kunigus; jiems labai reikia tų dalykų, kuriuos per jus ketinu padaryti jų labui.“

Marta gavo iš Viešpaties stigmų dovaną. Nuo 1930 m. kiekvieną ketvirtadienio vakarą ji išgyveno Jėzaus kančią Getsemanėje.

Tėvas Finet, Martos dvasios vadovas ir „Gailėstingosios meilės židinių“ įkūrėjas

Namas, kuriame Marta gyveno visą gyvenimą, Chateaufort-de-Galaure, Drome (Prancūzija)

Marta Robin gimė 1902 m. kovo 13 d. Chateaufort - de - Galaure, Drome, Prancūzijoje, valstiečių šeimoje. Ji visą gyvenimą praleido tėvų namuose, kur 1981 m. vasario 6 d. mirė. Svarbiausia Martai buvo Eucharistija, kuri buvo „jos Viskas: vienintelis dalykas, kuris gydo, guodžia, pakelia, palaimina“. 1928 m., po sunkios neurologinės ligos, Marta beveik negalėjo pajudėti, ypač ryti, nes rijimo raumenys buvo pažeisti. Be to, dėl akių ligos ji buvo priversta gyventi beveik visiškoje tamsoje. Jos dvasios vadovas tėvas Žoržas Finet liudija: „Kai 1930 m. spalio pradžioje jai buvo suteiktos stigos, Marta jau gyveno su Jėzaus Kančios skausmais nuo 1925 m., kada paaukojo save kaip meilės auką. Tą dieną Jėzus pasakė, kad ji, kaip ir Švenčiausioji Mergelė, yra išrinkta intensyviau išgyventi Jo Kančią.

Niekas kitas jos nepatirs taip, kaip lemta jai... Kasdien Marta kentė vis didesnę skausmą, o naktimis nemiegodavo. Po stigmų atsiradimo ji negalėjo nei gerti, nei valgyti. Jos ekstazė trukdavo iki pirmadienio ar antradienio.“

Marta Robin priėmė

visas kančias iš meilės Jėzui Atpirkėjui ir nusidėjėliams, kuriuos Jis norėjo išgelbėti. Didis filosofas Jean Guitton, prisimindamas savo susitikimą su regėtoja, rašė: „Atsidūriau jos tamsiame kambaryje ir susitikau su garsiausiais šiuolaikiniais Bažnyčios kritikais: rašytoju Anatole France (kritiku, kurio knygas pasmerkė Vatikanas) ir dr. Paul-Louis Couchoud, kuris buvo Alfredo Loisy (ekskomunikuoto kunigo, kurio knygas

pasmerkė Vatikanas) mokinys ir daugelio knygų, neigiančių Jėzaus istoriškumą, autorius... Nuo pat pirmojo mūsų susitikimo supratau, kad Marta Robin visada būtų buvusi „gailėstingosios meilės sesuo“, kokia ji buvo tūkstančiams lankytojų.“ Be nepaprastų mistinių reiškinių, be galo reikšmingas buvo evangelizacijos darbas, kurį Marta sugebėjo atlikti, nepaisydama savo būklės, padedant tėvui Finet. Su kunigu Finet ji įkūrė šešiasdešimt „meilės židinių“ (šviesos, labdaros ir meilės centrų ar namų) visame pasaulyje, kurių nariai siekia gyventi kartu kaip pirmieji krikščionys, turėdami tikslą, anot Martos Robin, „atgaivinti meilę, kuri miršta pasaulyje“.